

بسم الله الرحمن الرحيم وعليك اعتاوی یا علیم یا حکیم

این عمل سخت نیکو و طرفه است و اندرین نوع کتاب از تصنیف کرده اند از هیچ
سایر نفعی است که هر چه یافت جمع کرد و هر فصل از چند وجه بگوید اما من چشم
اقتضای و بسا بروم چه این کتاب نفعی مقصود او منیر است مفرد ازین کتاب
بجملگی فواید و بضرورت آن بر اقتضای منتهی گفتم و بدانکه خواص و عوام
بدین صنعت میل بسیار بود که چون از نهاد دل و اندیشه خبر دهد شوقی خیزد عجب
مانند و چون از طالع و لادت در مانند بضرورت رجوع نمیکشند و آنرا بدین
باب نام نهادیم باب اول در وجه خطا که در ساید افتد باب دوم در اندیشه
کردن باب سیم در پائیدن و بنفاد و دلیل شد باب چهارم آنکه از یک طالع چند
سخن شاید گفتن باب پنجم برون آوردن استواری بر سله باب ششم در نین جود
و رواوت و روکشتن حاجات باب هفتم استخراج وقت بر آمدن حاجات باب هشتم
حکم راندن از طالع باب نهم از بروج دوم باب دهم از بروج سیم و آن فصل است
فصل اول در نصیحت فصل دوم در دفع درستی غیر فصل سیم در اوردن غایب

باب یازدهم از برج چهارم و آن دو فصل است فصل اول در پدر فصل دوم
از ملک و عقار باب دوازدهم از برج پنجم و آن سه فصل است فصل اول ^{طلب}
فرز فصل دوم در آئینی فصل سیم در رسول باب سیزدهم از برج ششم
سه فصل است فصل اول در بیماری فصل دوم در بوجه فصل سیم در بارش
باب چهاردهم از برج هفتم و آن پنج فصل است فصل اول در تزویج فصل دوم
در کریمه فصل سیم در روزی فصل چهارم در خصم فصل پنجم در شریک ^{باب}
از برج هشتم و آن دو فصل است فصل اول در میراث فصل دوم در وصیت ^{باب}
از برج نهم و آن سه فصل است فصل اول در سفر فصل دوم در غایت فصل سیم
در خواب ^{باب} فصل چهارم از برج دهم و آن سه فصل است فصل اول در ^{فصل}
در اعمال پادشاه فصل سیم در صحبت ^{فصل} در آن ^{باب} فصل چهارم از برج یازدهم و آن دو
فصل اول در سعادت و امید فصل دوم در دوست ^{باب} فصل سوم از برج
دوازدهم و آن دو فصل است فصل اول در دشمنان فصل دوم در چهارپا
باب بیستم در جانی و آن سه فصل است فصل اول مقدمه و مثال و بوی خوش
و کف و طعم و رنگ فصل دوم در بردن جانی و داشتن ^{فصل} عدو و بوی ^{فصل} ضد عدو
از باب بیست و یکم در برهه شاختن و خواجگاه نو و کهن مفرد و ^{فصل} ^{باب}

باب اول وجه خطا که در سایه یافتن درستی بجای آوردن پیشه برینست
چه باید که اندیشه تمام صانع کند و از آن را وینت برگردد و ثابت باشد و مترود
نشود و دیگر آنکه چنان نباید که بطریق تعنت و امتحان و تجربه پرسد و بکروقت
کشادن اندیشه نگاه دارد و نگذارد که وقت غایت شود و در گذرد و اما خطا که
بر پنج از آنست که آلت قیاس درست نباشد و کار بر کراف و تخمین کند و بر دلیل
سخن گوید و اعتماد بر رای میکند چه نه پیدا باشد که درست و وقت زوال نبکونمال
باید کردن چه باندک ارتفاع تفاوت بسیار افتد و همچنین پیشه خطا که افتد از آن بود
که قوت سعدان و خشان متساوی بود پس عاجز ماند و فرق نتواند کرد و بد آنکه خطا
طالع دلیل بر پسند است سابع دلیل بر پسند از آنست و چند بار این تجربه کردم
چون نحسی در هفتم بود حکم رست نیامد باب دوم در مدت اندیشه کردن از آنست
این صنعت گفته اند که علی الاصل باید که سه شب ضمیر کند و مقصود آنست که قمر برج
تمام برود هم بدان درجه باز رسد که بوقت ضمیر بوده و کلی را یکدور قمر فرماید چنانچه
از اندیشه برگردد پس وقت استخراج و پرون آوردن ضمیر برجی فلکند اتفاقی
و گوید چون فلان خبر عینم آن طالع این فهم است پس حکم این برستی نباید چنانکه
بجای طالع قیام کند و از طالع فرزند یا پدر نماید و هر چند خواهد بود بجا

این را تارک است و گوید منجم از بر محبت و وجه اعتف از خویش فرماید اما نسبت
ضمیمه کلی است که تا قمر همه بر جای بگذرد از وقت ضمیر پس بدیگر دور تمام شود
همچنانکه هر مس دعور کرده است بلکه بحجت و برهان نموده است در نمودار خویش که
جای قمر مسقط الماء طالع مولود است و جایگاه قمر ولادت طالع وقت مسقط است
و برین جمله چنانکه فرموده است و چند آنکه بکار داریم رست همی آید پس این
بجایگاه مسقط فرود آور عاقل یکدور قمری بکار می باید و سه روز است تا قمر
یک برج برج دوم بدان درجه باز رسد باب سوم پائیدن و تقاء و دلیل
بعضی گفته اند مقدار پائیدن قدر یکدور قمر است و گفته اند یکدور شمس و گفته اند
قدر دوران سیاره که دلیل بود و ستوله بر حاجت اما هر هیچ اشتهار اوجی ندانم
و قدر پائیدن چندان شناسیم که آن حاجت روا گشتن یا فایت شدن امید
و نالیدن پیدا آمدن و اما آن ضمیری که خبروی بود چون ضمیری دیگر کرده شود حکم بر
کردن اولیه از آنکه اول و الله اعلم باب چهارم از یک طالع چند کس را
سخن گفتن بدانکه از یک طالع چند کس را حکم شاید کرد چنانکه اول را حکم از طالع
دوم را از دهم و سیم را از هفتم و چهارم را از چهارم و پنجم را از یازدهم
و ازین پیشتر گفته اند بکنیز چون پنج کس را حکم زانده باشد بدیگر از تقاع کرفن حاجت

افتد که ممکن بود که خداوند صورت ببرد و برج طالع همچن حکم کردن چنان
که اول را حکم از طالع را نه دستوله بر درجه طالع و درجه طالع پرون آورید
گونه که یاد کنیم و دوم دستوله از درجه عاشر پرون آوری و سیم را از درجه هفتم
و باقی برین قیاس و اما دو نویسی یازدهم فرا پیش چهارم دارد و هر سه گفته است
که بر نسق تو ابروج سخن باید گفتن چنانکه از طالع و دوم از دوم و برین قیاس
والله اعلم باب پنجم پرون آوردن دستوله بر شله باید دیدن تا بر درجه
طالع کدام ستاره را خط پشتر است و آنست که خداوند خانه را پنج شهادت
دهند و خداوند شرف را چهار و خداوند حدسه و خداوند مثلثه اول و دوم و
هر یک دو الا که دوم ضعیف تر بود و خداوند صورت و مثلثه سیوم هر یکی را یکی
و خداوند ساعت را یکی و همچن آن ستاره که قمر بد و پیوند یک شهادت رو ادا ایم
و اگر اتصال با قبول بود و بعضی شرف را فرا پیش خانه دارند و خداوند مثلثه اول
در پیش داشتند که اولی تر بود و برین قیاس و انداز که بشهادت از بسیار گونه گفته اند
و زیاده و نقصان کرده و لیکن آنچه موافق بر آمد نمودم پس باید دیدن تا بر درجه
طالع کدام ستاره را خط پشتر است آنستوله بود و آن ستاره که شهادت از و کمتر
دارد انبار شناختن و اگر از خداوند خطها یکی در خانه یا شرف خویش بود آن
نقشه

مضاعف باید کرد ایند مثال طالع فرا گرفتیم روز آدینه ساعت اول نه درجه نور
بود زهره خداوند خانه ه قمر خداوند شرف ه عطارد خداوند حد ح زهره
خداوند مثلثه - قمر خداوند مثلثه دوم ا زهره خداوند صورت ا زهره خداوند
روز ساعت - جمله شهادت های زهره قمر و عطارد و مستوله برین درجه
زهره است و قمر انبار او و اگر یکی ازین ستارگان در خانه خویش باشند شهادت
مضاعف کرد و چنانکه عطارد که خداوند حد است در جزایر او پس شهادت او را
بود و برین قیاس باید دیدن تا زهره اندر کدام خانه است از طالع دلیل ضمیر
از آن خانه بود و قمر همچنین چنانکه اگر قمر اندر نیم باید گفتن که ضمیر از بهر فرزندی
غایب یا غم سفری دارد این است که بطلمیوس فرمود و شهادت برین بیشتر اعتماد
کنند و از بسیار گونه گفته اند که و س نکته چند باز گوئیم متوفیق این د تبارک و تعالی
نکه کنند تا مستوله بر درجه نر که نوبت او را بود و درجه سیم سعادت کبت آن
که کوی تر بود در جایگاه او نگاه کنند که ضمیر از آن جنس بود و همچنین که گفتیم
سعادت و خداوند مثلثه اول و خداوند سیم سعادت باید دیدن تا از هر
کدام قوی تر است و در کدام خانه دیگر نگاه باید کرد اندر نیم بهره درجه طالع
تا کدام برج و درج رسد و بدین تا کدام ستاره بد و ناظر است اگر نظر در

دلیل از جنس و طبع آن ستاره و خانه بود و اگر هیچ نظر نباشد از جنس خانه
 بود و همچنین اثنا عشریه درجه طالع باید دید تا کدام برج سماوی و همچنین بقا
 قمر ضرورت نگاه باید داشتن و نقل و جمع و رد و قبول که دلیل سخت قوی
 دهند و آن عقدا بر خداوند ساعت برج تا مگر کنند چنانکه آن خانه که او باشد
 ضمیر از آن جنس همی دانند و آن ستاره که ماه او را دیده باشد چون از اجتماع
 و استقبال ساخته بود و از درجه آن ستاره که ماه بد و بپوشیده بود خواهد پیوستن
 اندرین وقت میکنند و بدین تا حساب کجا با بجا آمد آن خانه دلیل ضمیر بود
 و این سهم ضمیر از جمله اسرار است و مانی است لطیف و مانند نمودار طلسموس
 باید داشتن چه اگر درجه طالع مولود بر اجزاء اجتماع با استقبال درست شود دلیل
 پرسنده نیز از او بود سهمی دیگر از آفتاب طالع بطالع برگیرد و آنچه دلیل
 در برج خویش بر و افزای و از برج دلیل میکنند آنجا که بد و رسد معنی ضمیر از آن
 که پیش گفتیم که آن ستاره را که خط پشته بود مستولیت پس اگر از آن ستاره شهادت
 هست باشد باید دید تا کدام ناظر هست با طالع او را مقدم باید داشتن
 و ناظر باشد باید دید تا درجات کدام نزدیکتر هست پس اگر هست بود باید دید
 تا قوت کدام ستاره را پشته است بیکبار که او مستول بود چنانکه با درجات کدام

نزدیکتر است پس اگر رست بود بیاید دیدن تا قوت کدام شماره را بیشتر است بیکبار که
او مستول بود چنانکه خداوند خانه بود فرا پیش خداوند شرف داری و برین قیاس
همچنین نگاه باید داشتن تا اتصال قمر کدام شماره است اگر بدو شماره هر دو
مقارن باشند آن شماره را که خط در خانه قمر بیشتر باشد مراعتت او را بود و چون
نداشته باشی که مسئله او کدام جنس است پس تا این و آن خانه مستول کبیت چنانکه
از بهر مال بود مستول بر درجه دوم پرون باید آوردن و او را دلیل دهنستن و برین
قیاس و همچنین حال آن کوکب که بطبع دلیل آن جنس بود چنانکه آفتاب از جهت
عمل و رفعت زهره از بهر لذت و فرزند و الله اعلم باب ششم اندر دهنستن
و بدی و روکشتن حاجت ستادان استاد محض ابو الحسن عا لستغفری رساله کرده است
در استخراج ضمیر نجات اختصار و آنچه بکار باید بجای آوردن ضمیر اندرون نهاد
پس فصلی دو از آنچه او گفته بعینه درین گوئیم و اینست دهنسته مادا خواجه که چون
خداوند دلیل مسئله و دلیل هر خانه و جایگاه حاجت بدست آوری کارهای آن بود
پس چون این دو دلیل بدست آورده باشی بیاید دهنستن و دیدن که این دلیل
اندر جایگاه حاجت بود و خداوند حاجت اندر طالع بود یا مقارن بودی را
ازین دو دلیل اند که حاجت روا کرد مگر دیلان محترق یا با بط که بس حلال اندازند

از بهر ضعیفی ایشانرا و اگر یکی ازین دو دلیل بخواهند طالع بپزند و یا حطی باشد
در جایگاه حاجت بود و یا خداوند حاجت بخواهند طالع بپزند و یا ستاره
اند طالع بود و هر آن ستاره را اندر طالع حطی بود حاجت روا کرد پس اگر آن
ازین چیزها که یاد کردیم هیچ چیز نبود و دلیلان ساقط بودند و بیکم از ایشان
بود که نور یکی را نقل کند از یکی حاجت روا کرد پس اگر ناقل خمس بود بدست
بد کنند روا کرد و اگر ناقل سجد بود بدست مردی نیکو کار روا کرد و اگر ناقل
بدلیلان ازدوستی نکرد حاجت روا کرد یا ساقط و اگر از دشمن نکرد بدشوار
و رنج روا کرد و اگر هیچ ستاره نقل نکند نور هیچ دلیل را باز یکم نگاه باید کرد
تا هیچ ستاره است که نور هر دو را جمع کند اگر روا بود که دلیلان را جمع النور بود
پس اگر بدینگونه باید دلیل کند که حاجت روا کرد بدست مردی از جنس آن ستاره
که نور هر دو دلیل را جمع کند بدان گونه که یاد کردیم از سعادت و خوشی و آسایش
و دشواری و اگر نظر هر دو دلیل بناقل و یا بجامع از دوستی بود حاجت روا کرد
برضای هر دو و اگر یکا بدوستی نکرد و بدان دیگر دشمنی روا کرد برضای آنکه دشمن
بدوستی نکرد و برضای آن دیگر و اگر هر دو دشمنی نکرد برضای هر دو و اگر
و اگر ازین که یاد کردیم هیچ نبود دلیل کند که حاجت روا کرد و اگر هر دو دلیل

حاجت پیوند از ترسیع با از متقابل و خداوند حاجت بخش بود خداوند شکر را
از ان کار بلا و سختی رسد چنانچه خواستی که انکار کرده بودی هرگز پس اگر از ان بود که
بر تو مشکوک بود اعتماد بر خداوند خانه یازدهم کن و از خانه یازدهم سپین اگر خداوند
خانه یازدهم اندر طالع بود مقبول و با سعدی هم نکرد و آن سعد اندر طالع بود و
اندر و تدی بود و مقبول بود دلیل کند که حاجت روا کرد و اگر خلاف این بود دلیل
کند بر تباہ کشتن حاجت باب هفتم اندر وقت رو کشتن حاجت دهنده باد خوا
که چون دهنده باشی که حاجت روا کرد باید دهنش ککدام وقت و تا چندگاه روا
پس بدانکه که کار که تمام یا بروز تمام کرد یا با بهایا یا با لهما و بر قدر طبیعت
حاجت که چیزهائی هست که باندک مایه روزگار تمام کرد و بود که نشاید که تمام کرد
مگر با بهایا چون حدیث بستی و زادن که با لهما تمام کرد و چون درخت نشاندن
و آنچه بدین ماند پس چون خواهند که بدانند کفاه کنند بدرجات هر دو دلیل اگر
دو دلیل بدرج رستار است بوند هم اندران روزگار روا کرد و اگر میانشان
درجات بود بدانند که چندست هر درجی را روزی کردند و یا ماهی و یا سال و یا
طبیعت و حاجت و وجه مسئله و بدانکه برجهای ثابت دلیل کند بر سال و برجهای
ذو جبدین بر ماه و برجهای منقلب بر روز و اگر هر دو دلیل اندر ربعی بود که

از طالع است تا دهم مدت ماه بودن همچنین تا چهارم و اگر اندران ربع بود که چهارم
تا هفتم مدت سال بود و اگر اندر وقت شمس ستاره اندر طالع بود چون بجایگاه
حاجت برسند حاجت روا گردد اندران روز و اگر میان هر دو دلیل در حاجت
بسیار بود روا بود که حاجت از آنکه در حاجت که شایسته است روا گردد و هرگاه
که ماه از یکی دلیل برگردد و بدان دیگر پیوند دو هرگاه که اندران وقت که دلیل
کند حاجت روا نگردد تا که سود کوشش با آن باید داشتن که ماه از جای خوش بر آید
از بهر آنکه گردیدن ماه پرامن فلک و پیوند کردنش ستارگان و دلیلان و جایگاه
حاجت دلیل کند بر روشن شدن و با نسق کتاب خود آیدیم و از اینجا برد و از ده برج
طالع سخن گوئیم و دلیل هر یکی بجای خوش یا بد هشتم حکم راندن از برج طالع
حال عمر سایل بر پشتن قمر که دلیل بود عمر گذشته و پیوستن بر پایه عمر حال خداوند
خانه و قمر دلیل است بر عمر سایل فرج خداوند طالع و قمر را اتصال ستاره بود اندر
طالع و یادرو وسط سافل پنج فرج پندارید معنی نام خداوند طالع و آن گوید که از او
منصرف بود دلیل است بر نویسنده نامه و آن ستاره که قمر بد و پیوند و خداوند
هفتم دلیل انکس بود که نامه بد و نوشته اند و جایگاه قمر و عطار د دلیل بر نیکی و بدی
نامه اگر نیک حال بود یعنی آن به نیکوئی و خیر باشد و اگر بد حال بود بخلاف این و نیکو
کم

کنند تا در کدام خانه بود از طالع که از آن جنس دلیل کند چنانکه در هم از جهت سلطان و هم
از بندگان و بیماری و همچنین برکشتن قمر از ستارگان و دلیل کند که از آن جنس بود
و چون قمر لنظر دوستی طالع بود معنی نام با خرمی که آید و بر نظر دشمنی بخلاف این
هر وقت چون قمر ببطارد پیوندد باید دلیل واجب کند نامه با عدو بود باب هفتم
از خانه دوم مال و اتصال و جمع و نقل خداوند طالع و قمر بطالع یا بخداوند
دوم و پیوستن بعدی دلیل بود بر یافتن مال اگر نظر دوستی بود با آسانی
و خرمی و بر نظر دشمنی بریج و خواری و نگاه باید کرد تا دلیل اندر کدام خانه بود
از آن جنس مال یا بد چه اگر بمشتری بود از خداوند ورع و زهد زروسیم باید و نیز
از زنان و خادمان مرور آید و حل داده و جوهر باید و برین قیاس سهم سعادت
بضرورت نگاه باید داشتن که خوبه هر چه تمامتر دارد و اگر از جهت پادشاهی طلوع دارد
بباید اتصال طالع بخداوند وسط است و حال شمس که به آن موجب دلیل کند و در همه
اتصالها قبول نگاه داشتن اول بود بخداوند از بهر تجارت دلیل از حال عطار
و پیرون باید آوردن از قوت ذات و عرض حال و جایگاه او را قمر همچنین چون عطار
بود در شمال و نور فرا بنده و سیر تمام کند و مسافت بسیار باید باب هشتم
از خانه سیم نصیحت اگر کسی از بیعتی نرسد بوسط است و طالع نگاه کند اگر بعد

اندر بود یا خداوندش اتصال سجدان دارد صحت رستی است و با مر او بود اگر
بجلاف این باشد دروغ گوید و طلبیادی و زیانته کند دروغ و راستی خبر
حال عطار و بیایدیدن و اتصال قمر تا یکدم ستاره است اگر دور بود از احترام
و رجعت و نظر کنان خبر حق بود و درست و اگر بجلاف این بود باطل باشد و اگر
خداوند تحت الشعاع بود آن چیز نماند و بر همه کس ظاهر نشود و خداوند ^{طالع}
اندر بر جای معوج الطلوع دلیل بود که خبر دروغ است اندر ساعت مثل نگاه کند
اگر بعد بر جای مایل بود چنانکه سیم و ششم و نهم و دوازدهم خبر دروغ بود ^{همچنین}
اگر خداوند ساعت در برج بعد بود خبر رست باشد و در برج خمس خبر دروغ
بود و خواهر از برادران و خواهران اندر برج سیم و خداوندش مثلثه برج
سیم نگاه باید کردن و اتصال بیکدیگر باب یازدهم از برج چهارم پدر
چهارم و خداوندش و شمس و ارباب مثلثات برج چهارم و شمس دلیل پدران باشد
چون در او تاد باشد قوی حال دلیل بود بر سعادت و رفعت و نظر آفتاب سجدان
حال پدران نیک بود و اگر بخسان نکرند هر قدر کجاست ضعف و درویشی آورد
و مرتجع دلیل هلاک مال پدران بود و خداوند خود دلیل تندرستی پدر بود
و یازدهم و خداوندش دلیل حرکت هشتم خانه حرکت اما از آن پدر چون از طالع

فرزند کنند یا زدهم باشد و دیدن آن ملک و ضیاع و عقار طالع و خدائش
دلیل خریداران است و هفتم و خداوند شر و لیل فرو شده و چهارم و خداوند شر
دلیل همان خیر که هر فرو شدند و دهم بهای آن اگر خداوند ساعت یا خداوند طالع
بود خریدار عریض تر بود و اگر با هفتم باشد فرو شده حریض تر باشد نصیب
خداوند طالع و هفتم بکدیگر با نقل و جمع دلیل بود بر تمام شدن بیع خاصه اگر
نا قبول و بر نظر دوستی که با تمام شدن منفعت باید و خرمی بود خداوند چهارم
چون مخوس بود دلیل کند که آن عقار بر است و اگر راجع بود یا مخوس بود
مبوط همچنین و اندر سهم عقار نگاه باید کرد و اگر سعود بود دلیل بود بر
آبادانی و اگر مخوس بود ویرانی باب دوازدهم از خانه پنجم طلب فرزند
پوستن خداوند طالع و قمر کجداوند خانه پنجم و پوستن خداوند پنجم خداوند
طالع یا در خداوند لیل است بر بودن فرزند و نظر سعدان با طالع همچنین
و اگر شتر اندر وندی بود و شرقی فرزند زود باشد و غربی بود اگر برج پنجم
و خداوند ساعت و قمر اندر برجهای نر باشد دلیل کند که پسر و اگر در برجهای
ماده باشد دلیل کند بر دختر و هر وقت که چون کواکب بیشتر در برجهای نر بود
پسر باشد و اگر در برجهای ماده دلیل کند بر دختر و شرقی سارکان همچنین است

اگر آبتنی پرسند چون خداوند طالع و قمر اندر نجم یابند بر ستاره دهند که آن
 وندی بود یا خداوند طالع کوکبی پیوندد و مقبول یا قایل ندید بر ستاره بود
 سعد دلیل بود بر آبتنی و نحسین گفته اند چون خداوند نجم اندر طالع بود با^{وسط}
 سما خاصه خداوند قمر اندر وندی آبتنی درست بود اگر خداوند نجم نحوس باشد
 یا راجع و محرق نیستد و زاد ن نام نشود و رسول خداوند نجم دبیر رسول است و قمر
 انباز او و آن کوکبی که خداوند نجم و قمر بد و پیوندد معنی آن مقام پیغام بود و
 خداوند طالع و قمر بخداوند هفتم پوسته یابد حکم کن بمقصود رسیدن و تصرف
 از خداوند هفتم دلیل بود بر بازگشتن رسول و الله اعلم بالابتنه هم
 از برج ششم بیماری طالع و خداوندش و قمر دبیر بیارت ششم و خداوندش
 و آن کوکب که قمر از و مصرف بود دلیل آن علت و بیماری و عاقبت کار از^{چهارم}
 و خداوندش باید شناختن و بر سرگ و معالجت کردن از نهم و خداوندش و خدا
 و خورد و نفقه از دوم و خداوندش و سهم سعادت و مرگ از هشتم و خداوندش
 و سبب مرگ از هفتم و خداوندش اندرین دلیلهای نگاه کن و بر حسب موافقت
 و عراجها سعد و نحوس حکم ران و اما وجه علت شناختن نشت که خداوند خا^{ظاهر}
 بیماری را یعنی اگر تحت الارض بیا بر نهان باشد اندر مابطن و اگر فوق الارض بود

بود چون طالع مخوس بود دلیل کند بر تباهی تن و اگر خداوند مخوس علت اندر
نفس بود نگاه کن اگر مخوس است از زحل است از سر در باشد و اگر از جنبه
از زحل اگر خواهی که بدانی که علت اندر کدام اندام است چنانکه اندر زحل
گفتم که هر برجی مخصوص است نگاه کن و هم بر آن قیاس اندر دوازده خانه چنانکه
حل دلیل است بر سر طالع هر آن برجی که باشد دلیل بود بر سر برین بقی که بر
هر آن برجی که مخوس یابد دلیل کند که علت اندر آن مخصوص برج است اگر خداوند
و قمر اندر و تد باشند و در از مخوس و آن خداوند خانه هشتم و از تحت شعاع دلیل
کند بر به بودن و اگر قمر کوکبی بودند و سعد دلیل کند بر زودی به شدن و پختن
خداوند طالع هشتم دلیل کند بر تباهی نگاه کن اندر قمر که هر وقت چون باشد
شریفتر آید و بد آنکه بروز بوده باشد رنج از رنج بیشتر برسد و آنچه شب بود باشد
از زحل و اگر بنده بر بندگی او چون او را بفروشد چه گونه باشد نگاه کن اندر
خداوند طالع و خداوند هشتم تا کدام قویتر است اندر که دارد او بهتر باشد
و اگر خداوند هشتم قویتر باشد آنکه خرد بهتر باشد باز داشته قمر و عطارد
هشان از سعدان در برجهای منقلب دلیل بود بر زودی خلاص یافتن هر و اگر
پوندد و از آن پس بعدی تعالی کند مقبول دلیل بود که خلاص یابد از پس

ما امید می و خداوند طالع منخوس و عطار دبد و ناظر خلاص کلیت باید با احباب
از خانه هفتم نزوح طالع و خداوند قمر و آن ستاره که قمر از او برگشته بود دلیل
بود پرسنده است و هفتم و خداوندش و آن ستاره که قمر دومی کرد دلیل آن
از بهر اومی پرسد و آفتاب را از بهر باید کردن از بهر مرد و زهره از بهر زن پس
نگاه اندر ایصال و حال یکدیگر که بران کونه واجبند اگر نظر دوستی بود ما قبول
و در وندی دین و دی تمام شود با موافقت و خرمی و اگر خلاف این بود و حکم
با شکوئی باید کردن و هرگاه که شمس بد حال بود زبان مرد و زهره رسد و اگر
بد حال بود زن را فرو بر بود و اگر قمر منخوس بود در برج ثامن یا سادس نگاه
کنیم که برج نهم است یا ماده اگر نر بود مرد و نر و زهره و اگر ماده بود ماده
و هر وقت که اندر هفتم ستاره بود یا ناظر ما هفتم صفت و زان دلیل باید کرد
و اگر حال بود از طبع بروج و خداوند ستار و اتصال قمر و خداوند خوب نگاه باید
داشت و هر وقت نحسی اندر طالع بود و نحس دوم اندر هفتم آن بجایگاه نهم
کوینت طالع و خداوندش و قمر دلیل خداوند است و هفتم و خداوندش دلیل
که نخته و کخته اند که شمس و وسط سواد دلیل خداوند آنکه نخته بود و خداوند قمر
و قابل تر پرش عاقبت کار و هر وقت چون خواهی بداند که در کدام جهت رفته است
نگاه

نگاه کنه اندران ستاره که قمر و خداوندان طالع و هفتم بدو متصل باشند اگر در او
باشد یا در او تا دشمس یا در او تا خداوند خانه قمر اندر ربعهای شرقی بود بر
سوی شرق از شهر رفته بود و اگر در ربعهای غربی بود سوی مغرب پیوستن خداوند
طالع و قمر بخداوند وسط است با شمس یا خداوند خانه قمر دلیل کند که گر خسته
باز آید در دجست اندر خانه دوم و دهم و قمر و خداوند خانه اش نگاه کنه اگر
شهادت زحل را بیشتر بود این دزد بجلیت کرده اند چون در کشادن و پنهان
بودن شب و اگر ^{شهادت} اگر خرچ را بود مکاره و غضب کرده اند و اگر مشتری بود قصد
نکرده اند در ابتدا و بر سپیل سه و بازی بود و اگر زهره بود همچین لیکن بر طریق
و به قشنی و اگر آفتاب بود بعصد برگرفته اند و دزد خداوند شب باشد و اگر عطارد
بود از جهت فریب و نیز نکند آن اگر بخشی سبب سعادت دارد از شر این دیگر
دزدیده است و اگر بر نظر سعدی بود این عادت نه شهرت است نگاه کنه اندر خداوند
طالع و خداوند وسط است یا دوم یا خداوند هفتم اتصال بود دلیل کند که باز آید
و اگر دلیلها که گفتیم اتصال بخداوند طالع کند خود باز آورند اگر نیز آن بر نظر
بطلال نکرند دلیل بود بر یافتن آنچه دزدیده باشند و هرگاه که خداوند طالع هفتم
بیکدیگر اتصال دارند طفرایند بر دزد و همچنین اگر خداوند طالع ستاره پیوند

و در وسط آسمان چون خداوند سابع تحت اشعاع بود و خداوند طالع باز نکرد ^{درد را}
 بگرد و چون آن کوکب که دلیل بود بر زردی در اول برج بود کودک بود و ^{میان}
 برج برنا و در آخر برج پرو نگاه کن تا دید کدام ستاره است و اندر کدام ^{برج}
 و تغریب و تشریق او که دلیل سال زرد بود و خصم طالع و خداوندش و آن کوکب
 که قمر از و منصرف بود ساید است و هفتم و خداوندش و آن ستاره که در و بود
 دلیل آن حال و قمر اندر شد غرض دلیل را و حکم است پس نگاه کن ^{حال}
 این دلیلها که یاد کردیم از نیکی و بدی و موافقت و تضال که بران جمله واجب ^{کرد}
 یعنی علبه و عاقبت کار و صلح و فساد انبازنی همه این دلیلها که گفتیم در معنی
 انبازنی کردن نگاه باید داشتن و از بهر عاقبت کار از خداوند ^{الارض سخن}
 و از بهر منفعت و سود از و وسط آسمان پس اگر معلوم نبود که ابتدا ^{و طالع}
 بر حکم کدام سخن و جب کند بدانکه طالع انکس را باشد که بر آن ^{سابع}
 و سابع دلیل کمتر است **باب یازدهم در خانه هشتم میراث نگاه کن**
 اندر برج سیم و خداوندش اگر میان طالع و خداوندش ^{حکم}
 که میراث نصیب باید اگر دوستی بود یا ساف و اگر نظر دشمنی بود ^{نظر}
 اگر وصیت کند اگر مریخ اندر و ندی بود یا قمر یا زهره ^{برج}
 اگر وصیت کند اگر مریخ اندر و ندی بود یا قمر یا زهره ^{برج}

در بیان این باب

طالع ثابت بود و خداوندش و قمر اندر برجی ثابت یا بنده باید و الله اعلم
از خانه نهم سفر طالع و خداوندش دلیل سایل باید کردن و برج نهم و خداوندش
از شهر آن جایگاه که مسافر قصد بدان دارد و برج دوم از بهر مال او و وسط است
و خداوندش از بهر حاجت او و تدالارض از بهر عاقبت کاری پس اندر دوازده
نگاه کن که طالع دلیل تن مسافر بود و دوم و سوم قوت و چهارم چهار پایانه
با او بود و پنجم حال رفتن اندر راه ششم دشمن هفتم سخن و نهم هشتم آنچه در صحبت
او بود نهم آب فراخی و تسکین و زاد اندر راه دهم عمل یازدهم تجارت و بود
دوازدهم حال خرید و فروخت چون دلیلهای سفر دلیلهای بهم پیوند و آب
که از بهر شغلی سفر کرده است ضروری که هر زه بتوان گذشتن و اگر دلیلهای
بدلیلهای سفر پیوند از بهر شغلی سفر کند بشرع اگر سهم سفر با بعد از اندیم
یا نهم باشند دلیل کنند که در صحبت او مال بسیار بود اندر قمر نگاه کند اگر خالی
بود از معروض کردن هم رود و انصراف از زحل لغرض نهان و از شتر زار بهر
و از مرغی همی گیرند و از شمس بجهت پادشاهی همی رود و از زهره از جهت زنان
از عطارد از بهر علم و تجارت و همچنین اندر قمر نگاه کن و بدان موجب حکم را
و هر وقت چون دلیل و برج و طالع و خداوندش یابا باشد شب رفته باشد

و مرئاری بر وزو اگر مختلف بود بران حکم کن که شهادت بیشتر دارد غایب
نگاه کن اندر خداوند طالع و جایگاهش اگر اندر طالع بود یا وسط آسمان و بانه
خویش بگوئی دهد که درین دو خانه بود دلیل کند بر آمدن و اگر خداوند طالع اندر
سابع یا و تد الارض بود دلیل کند که بدیری و دشواری آید و اگر اندر نهم و سیم باشد
اندر راه باشد و همی آید و اگر ساقط بود دلیل بود بر بدیری و مدت درازها که
خداوند طالع مخوس بود اگر غایب نبود بود سایل چون برادر و پدر و مانند آن
نگاه کن اندر اتصال خداوند آن خانه بخداوند طالع و اتصال قدر که دلیل بود
بر آمدن غایب چون عطار و مصرف بود از دلید غایب و متصل باشد بخداوند
طالع یا انصراف ازین و پیوستن بدان دلیل کند بر نامه آمدن خواب خشم
و نیز آن خداوند نهم و آن ستارگان که در نهم و طالع و دوم و چهارم باشند و نیز
خواب بود اگر خداوند نهم معبود بود و در جای نیک خواب لیل خمر و لهو باشد
و اگر مخوس باشد هم ترس و دشواری و بیاید و بدن که مادر خانه کدام ستاره است
که بران مزاج و طبع دلیل کند چنانکه مرغی خون ریختن و آشوب نرختن همچنین
چنانکه برج آبه ببارند که و آب آن ستاره که در نهم بود همچنین چنانکه پری عالمان
و ذنب مار و از و ما و برین قیاس میرود و الله اعلم **باب هفتم** در از برج دهم

و خداوندش و ارباب مثلثات دهم و قمر دلیل بود بر حال مادران چون خداوند
مثلثه قمر سعود باشند پارسا بود و بصلاح و پیوستن خداوند دهم پدر و
دلیل بود بر مال خداوند ضمیر و خرقی مادران چه دوم و پنجم او بود و دهم بران
قیاس که از بهر پدران گوئیم حکم باید راندن عمل سلطان نگاه کن
اندر خداوند طالع و قمر و خداوند وسط است و ان کوکب که اندر وسط است
کنند و پسندنا سعد آید یا بخش حال ایشان و مزاحمت اندران خانه
چگونه است و نهال و نقل و جمع و دیگر نگاه کن که اندر رسم سلطان اگر
تا خداوند خانه باشد یا صورت بکر و مستقیم التیر باشد دلیل کند بر یا فتن
عمل و مراد و از درجه شمس هر کدام قوی تر بود بر کرد از طالع معکین
یا بیکاه او بدان که چون شمس یا مشتری یا بخارسد اندر وقت مراد یا بیاض
چون خراجم خانه بود چون خداوند طالع و قمر متصل باشند شمس یا بخارسد
و نهال است یا عمل رسد و اگر هیچ نهال و نظر نبود تمام نشود صحبت ^{نهال} مشتری
اندر طالع و خداوندش قمر و خداوندش نگاه بیکاه سعود و کخوس از طالع و ^{اتصال}
قمر چون خداوند طالع یا زدهم و اتصال بیکدیگر یا بعدی اندر وسط است یا خانه
از او مقبول دلیل کند یا فتن امید ما و دوستی نگاه کن اندر خداوند یا زدهم

و نهم و سیم اگر خداوند طالع نظر دارند از دوستی و صفا و اگر نظر دشمنی بود بر حسب
جایگاه و حال ستارگان و زهره را انما از این دلیلها کنه و همچنین اندر موافقت
خداوند طالع و وسط آسمان و قمر نگاه کنه باب فوزه هر از و اندر سیم
دشمنان در طالع و خداوند شش و ارباب مثلثات و دوازدهم و خداوند شش
و ارباب مثلثاتش نگاه کنه هر کدام که قوی تر باشد او بهتر بود و اگر با هم موافقت
و اتصال بود و صلاح و سازگاری و در میان افتد پیوستن خداوند طالع خداوند
دوازدهم بر نظر کنان دلیل بود بر سعادت و بودن خداوند طالع و دوازدهم
یا شش و چهارم بر نظر کنان دلیل بود بر رزندان و دشوار چهل و پانزدهم
از بهر بندگان گفتیم از برج ششم اینجا حکم بر دوازدهم و خداوند شش باید کردن
باب هفتم در جتنی واجب دیدم از نوعی فصلی درین کتاب یاد کردن تا بحکم
از دانستن آن غایب نباشد اما علم حتی نیست که کسی چیزی پنهان کند و تورا از آن
خبرشان بیاورد اگر بدین نشان معلوم کرد و تحقیقی مراد حاصل شد و الا اگر چه
چیزی باشد باشد که بر حسب افتد تا که آن بیاورد و شش و بیست و یک که یکبار که
اعتماد بر یک دلیل کند الا که نظر با و اتصالها بسعد و نحس و اجرام یکدیگر معلوم
کند و در همه نکرد آن وقت آنچه ضوابط بنده و بعلم و معرفت نزدیکتر و بدید و تحقیق

موافق تر بر آن حکم کند و اگر برجی را همیشه بر یک رنگ نهند وجه طالع بود چه آنکه
زایل و چنانکه خداوندش مشرق بود و چه آنکه خداوندش مغرب بود و چه آنکه مشرق
درین جهت نیکو نیاید نگرین و محاربت هر یک معلوم گردانند تا خطا کمر و بصواب
مقارن تر باشد مثلاً الش طالعی گرفتیم جزا الله خداوندش عطار د و خداوند
هم او بود و زهره با او و مریخ بهر دو ناظر بود گفتیم طالع دو جدین است باید که
دو بود و خداوندش عطار د یا زهره که دلیل کند بر یک آسمان باشد و در سفیدی
و ترتیب و پاکیزگی و لهو بکار دارند و از بهر نظر مریخ تیز بود و سرخی دارد پس
درین نگاه کردیم تا کدام دو چیز بود بر یک آسمان و سفیدی و سرخی بود و حرکت
از بهر زینت و پاکیزگی بکار دارند گفتیم مقراض است بسم زر کرده پس و
آوردن جنی طالع پرون باید آوردن بدرجه درست و همه ستارگان را مقوم
گردانند و خداوند حد و وجه و ساعت و زهره و آنرا عشریه و در میان معلوم گردانند
اگر بخداوند طالع یا حد یا وجه و ساعت پیوند جتنی کرده است پس اگر نظری ندانند
مقبول نباشد از خال و جوهر و کیفیت خویش گردیده اند اگر باصل اندخته شود
هیچ بدان نماند و جواهرها شناختن از دلیلهای هر جنی از خداوند طالع
از خداوند ساعت طعم از خداوند طالع عدد از قمر و عطار د و نو و کن و از زهره

فلک بوی خوش و آنکه چون خداوند طالع ساقط بود و نیز آن و سعدان
نظر ندارند و بارش و باذن نب بود و بر نظر خسان دلیل کند بر چیزی کننده پس
هر چه ازین کمتر شود حکم بر آن جمله کن دانشستن عجله از درجه قمر بر کرانه
برج و درج و بگر اگر حفت بود در خانه های منقلب دلیل کند که از دو افزونست
و عدد بسیار افتد جایگاه نگاه کن تا دلیل اندر کدام برج بود که منقلب
دلیل کند در بیان خانه بود و چیزی که ثبات ندارد و ثابت در زمین و جایگاه
که تیره کرد و دو جدین در سوراخی باوراری طعم و مزه نک و بوی و قیمت
اندر برج ستارگان نگاه کن چنانکه اگر ستاره که در منی بطبع و در برج شراب
کوی خمر است که از آب و آتش کنند و بوی و قیمت همچین چنانکه اگر طالع
خانه نحس بود خداوندش رقی دارد و آنچه به قیمت و به طعم بود و اگر خانه
باشد و خداوندش مسعود قیمت تمام دارد و نو و کهن نگاه کن اندران ^{کوکب}
که دلیل بود در مثلثه مناری چون فوق الارض باشد متصل بتباره ^{منار} منار
و از احتراق و رجعت در خبری باشد نو و با خطر و اگر بخلاف این باشد کهن
بود فلک بودن قمر اندر عقرب یا پوستن بتباره که اندر عقرب بود چری
مخوف بود بودن قمر اندر برج کرم و خشک و یا سرد و خشک مصمت بودند
نمود.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در این کتاب
نشان میدهد توان یافت
از اول راه و کار و
پیشانی که نخست
کار و آن بود و در هر جا که
درین کار و

۱. راه و کاروان
 ۲. دشت و کوه
 ۳. سیاه و شاد
 ۴. عذر و استغفار
 ۵. دردن و مهر
 ۶. راز و خفا
 ۷. سرخ و سبز
 ۸. کاروان بود و گشت
 ۹. راز و خفا
 ۱۰. راز و خفا

بکرمه و بکرمه
افاده و بکرمه
بکرمه و بکرمه
بکرمه و بکرمه

totfim

[illegible]

درجات مذکر و مؤنث	مفرد	مؤنث	درجات مذکر و مؤنث	درجات الی		
حک	و - و	لط	ر	و	2	لط
نوب	ر	و	و	و	و	و
جنگ	ا	و	ا	ا	ا	ا
س	ر	و	ر	ر	ر	ر
ر	و	و	و	و	و	و
سنگ	و	و	و	و	و	و
میزان	و	و	و	و	و	و
عقب	و	و	و	و	و	و
و	و	و	و	و	و	و
جنگ	و	و	و	و	و	و
ر	و	و	و	و	و	و
و	و	و	و	و	و	و

مذکر مؤنث